

догляду і лікування при першому огляді хворого чи постраждалого. Особливо це актуально для сімейних лікарів, котрі стикаються з широким спектром захворювань і травм одразу ж після їх виникнення. В таких випадках часто лікарям не вистачає досвіду та знань для оперативного встановлення вірогідного діагнозу. При цьому обмін інформацією вже передбачає певне «спотворення» інформації із-за неправильного або неповного розуміння певної предметної області. Інформаційний комунікатор усуває проблеми в дистанційному спілкуванні шляхом стандартизації можливих ситуацій.

Зрозуміло, що зараз виникла гостра необхідність у формалізації та стандартизації ситуацій, які часто виникають при консультуванні. Якщо телемедичні послуги мають місце між двома клініками з використанням комп'ютерів, то таку дискусію також слід формалізувати. Якщо при спілкуванні не можна використати комп'ютер, то пропонується використання спеціальних пристроїв, що й являють собою комунікатори. Звичайно, основою таких комунікаторів є наповнення, а саме, стандартизовані ситуації, що можуть виникнути при наданні телемедичних послуг. Такий контент розроблено нами для сімейної медицини. Він містить понад 500 стандартизованих ситуацій і включає як випадки невідкладної медичної допомоги, так і планові дії по медичному нагляду за пацієнтом.

Висновки. 1. Підвищення якості телемедицини пов'язано з рішенням проблем формалізації та стандартизації ситуацій, що часто виникають при консультуванні хворих.

2. Інформаційні комунікатори, що запропоновано в рамках виконаного дослідження, можна використовувати для підтримки телемедичної консультації, при наданні детальної інформації про травму або захворювання та відповідні методи догляду і лікування при першому огляді хворого чи постраждалого. Особливо це актуально для сімейних лікарів, котрі стикаються з широким спектром захворювань і травм одразу ж після їх виникнення.

УДК 004.9: [378:61] – 048.78

ВПЛИВ ВПРОВАДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ПРОЦЕС УДОСКОНАЛЕННЯ МЕДИЧНОГО НАВЧАННЯ

Боярська Л.М., Котлова Ю.В., Усачова О.В.
Запорізький державний медичний університет

Ключові слова: післядипломне медичне навчання, інформаційні технології, удосконалення.

Вступ. Значні темпи зростання інформаційного навантаження в сучасній медицині на фахівців, для яких є життєво необхідним своєчасне оновлювання своїх професійних знань, створюють певні складнощі для спеціалістів, особливо для лікарів-інтернів, які щойно завершили етап навчання в університеті та мають обмежений практичний досвід.

Мета дослідження – проаналізувати можливість використання впровадження інформаційних технологій на процес післядипломного навчання лікарів-спеціалістів – фахівців загальної практики–сімейної медицини.

Основна частина. Виховання сучасного лікаря-спеціаліста – фахівця загальної практики–сімейної медицини (ЗПСМ) неможливе без широкого використання «скарбу» інформаційних технологій. Саме вони впливають на стрімке розширення кругозору майбутнього лікаря, змінюють ставлення до процесу навчання, який повинен стати для цих людей нормою повсякдення на все життя.

Розгляд моделі викладання навчальної дисципліни «клінічна імунологія» на кафедрі дитячих хвороб ФПО для лікарів-інтернів фаху ЗПСМ дозволяє узагальнити новачі педагогічних та психологічних аспектів сучасного навчання на післядипломному етапі. У

викладанні використовуємо пояснювально-ілюстративний метод (лекційний курс з відеофільмами та анімацією) з обов'язковим акцентом на сучасні проблемні питання розвитку медичних знань з імунології (проблеми діагностичного процесу імунодефіцитних станів та шляхи їх вирішення в залежності від рівня надання допомоги, проблеми сучасної вакцинації, регламентуючі вакцинацію накази МОЗ).

Одночасно застосовуємо метод мотивації навчально-пізнавальної діяльності (практичні заняття з різноплановими ситуаційними завданнями, які дозволяють трактувати результати імунологічних досліджень та моделювати можливі взаємодії ланок імунної відповіді, планувати індивідуальний календар вакцинації).

Активно залучаємо метод систематизації та контролю при самостійній роботі лікарів-інтернів на базі платформи дистанційного навчання «Moodle», де поєднується вивчення інформаційно-наочних блоків, розв'язування тестових завдань різної складності, індивідуальних консультацій з викладачем, спілкування в синхронному та асинхронному режимах.

Поклавши в основу розвиток когнітивного вектору особистості майбутнього лікаря, стимулюємо продуктивний підхід при використанні інформаційних технологій, коли набуття теоретичних знань не стає самоціллю. Лише практичне застосування теорії в клінічній практиці є критерієм якості засвоєння професійних знань. Така організація освітньої діяльності дозволяє лікарям інтернам опановувати професійні знання, реалізувати креативну складову когнітивного процесу – створювати певну освітню продукцію (тестові, ситуаційні завдання), навчає планувати особистий освітній процес (організаційна діяльність).

УДК 378. 147

ОРГАНІЗАЦІЯ МЕРЕЖЕВОГО НАВЧАННЯ В МЕДИЦИНІ

Краснов В.В.

Національна медична академія післядипломної освіти імені П.Л.Шупика

Ключові слова: мережеве навчання, командна взаємодія.

Вступ. Мережеве навчання (МН) є сформованим напрямком освіти, який побудований на принципах «горизонтальної» або «децентралізованої» самоорганізації суб'єктів навчання.

В МН безпосередньо відсутні викладачі, функції яких розподілені між самими учасниками навчання. Іншими словами учасники взаємного навчання, забезпеченого інформаційно-комунікаційними технологіями (ІКТ), здійснюють самостійне «безперервне спільне виробництво загального навчального середовища» та «створення навчального контексту, необхідного і достатнього для їх самоосвіти».

МН засноване на можливостях комп'ютерних технологій та потенціалі спільного (колективного, групового) навчання. При цьому ІКТ забезпечують роботу тих, хто навчається в режимі навчального співтовариства по спільному відповідальному створенню навчальних ресурсів.

Мета дослідження: обґрунтувати принципи організації взаємодії тих, хто навчається для підвищення результативності МН.

Основна частина. При організації МН ключовим є вміння учасників навчання організувати взаємодію для генерування проміжного продукту (правильно структурованих навчальних матеріалів) і кінцевого продукту (середовища, яка підтримує і забезпечує набуття професійних навичок). Тобто чіткого розмежування між МН і спільним (колаборативним)